За кадрам

ЯК ГУЧЫЦЬ КРАІНА

На «Песні года Беларусі» артысты прызнаваліся ў любові да родных мясцін

У мінулую пятніцу ў Мінску прайшоў заключны канцэрт «Песні года Беларусі»: больш як 30 айчынных артыстаў і калектываў, якія цягам усяго 2018-га найчасцей гучалі ў эфіры радыёстанцый, выступілі ў маштабнай зборнай праграме з песнямі і пераднавагоднімі віншаваннямі. Цікавінкай вечара стала прэзентацыя адмысловага праекта, прысвечанага малой Радзіме.

Песня «Куточак Беларусі» ў выкананні Алены ЛАНСКОЙ дала назву альбому, які кампазітар Яўген АЛЕЙНІК і паэтка Юлія БЫКАВА *(гурт «Аўра»)* прысвяцілі Году малой радзімы.

Дзве тысячы білетаў у вялікую залу Палаца Рэспублікі разышліся літаральна за некалькі дзён, не без гонару адзначылі арганізатары. Некаторыя гледачы ў святочных уборах і з кветкамі прыйшлі паслухаць канкрэтных любімых артыстаў — Афанасьеву, Саладуху, а некаторым быў цікавы ўвесь канцэрт. «Адна справа, калі чуеш песню па радыё і думаеш: нічога так, падабаецца, а другая — убачыць, хто яе выконвае», — падзялілася пажылая сямейная пара. І хоць канцэрт зацягнуўся больш чым на 3,5 гадзіны, стомленасці ў публікі не адчувалася. Як відовішчна і ярка гэта было, можна пераканацца ў тэлеверсіі, якую канал АНТ пакажа 25 снежня. «Звязда» ж зазірнула за кулісы вялікага музычнага шоу, дзе вядучыя канцэрта Дзмітрый Кахно і Яўген Перлін пазіравалі перад камерамі, Аляксандр Саладуха ззяў фірменнай усмешкай і расказваў пра нядаўні канцэрт у Крамлі, дзяўчаты-танцоркі ў футурыстычных касцюмах разміналіся проста ў калідоры, а дыджэі радыёстанцый і шматлікія выканаўцы дысцыплінавана чакалі свайго выхаду на сцэну.

У спісе ўдзельнікаў заўважаем як заўсёднікаў «Песні года Беларусі», якія атрымліваюць памятныя дыпломы штогод, так і навічкоў: хто такія і як выглядаюць спявачкі Lilika, Кейсі, Даша Кола, дуэт «Двое ў горадзе», здаецца, ведаюць хіба рэжысёры канцэрта. Затое ўсе адразу пазнаюць спецыяльнага госця — заслужанага артыста Расіі Аляксея Глызіна, які, дарэчы, выканаў песню беларускага аўтара. «Не скажу, каб мне часта выпадала супрацоўнічаць з беларусамі, але кожны раз — памятны і радасны, бо гэта заўжды зроблена дасканала і шчыра, ад душы. Вось і цяпер мне вельмі прыемна працаваць з Лёнем (Шырыным. — **Аўт.**), які ўзначальвае прадзюсарскі цэнтр «Спамаш Малінаўка.by» і працягвае справу нашага агульнага добрага сябра Аляксандра Ціхановіча», — прызнаўся Глызін пасля выступлення і, ці то жартам, ці то ўсур'ёз, дадаў, што плануе набыць кватэру ў Смалявічах, каб часцей запісвацца і выступаць у нашай краіне.

Саліст «Драздоў» Віталь Карпанаў, высветліўшы нумар свайго выступлення, наадварот, нікуды не спяшаецца і з жартамі ды прыгаворкамі робіць усё новыя запісы для відэаблога. «Віталь, — падбухторваюць яго калегі, — у цябе ж песня пра вёску, чаму касцюм такі афіцыйны?» — «Ну, па-першае, я без гальштука, — знаходзіцца спявак, — а па-другое, калі пра вёску, то што, абавязкова ў ботах і штанах

Спецыяльны госць Аляксей ГЛЫЗІН зазначыў, што гатовы набыць кватэру ў Смалявічах, каб часцей запісвацца і выступаць у Мінску.

з начосам?» Нам жа прызнаецца, што цяпер у родных мясцінах бывае нячаста: «Вось заўтра паеду. І хоць складана гэта ўвязваць з гастрольным графікам, але зазірнуць да бацькоў і дапамагчы — няхай нават не самому, а наняць людзей — такі абавязковы абавязак, даруйце за таўталогію. І калі людзі, якія рэалізаваліся ў жыцці, часцей будуць ездзіць да сябе на малую радзіму і матываваць землякоў, то і яна будзе змяняцца да лепшага».

Аляксей Хлястоў дае закадравыя каментарыі выключна ў кампаніі дачкі Варвары, якая цвёрда трымае ў руках дыплом «Песні года». Дзяўчынка, дарэчы, таксама актыўна займаецца музыкай — так што яшчэ пытанне, хто каго суправаджае на канцэрце. «Усміхайся, дачушка, — падбадзёрвае спявак, — у таткі цяпер усё ёсць — і дыплом, і зарплата, так што будзем святкаваць». Усёй сям'ёй прыбылі на канцэрт і NaviBand: пакуль Ксенія і Арцём спяваюць, сямімесячны сын Мацей, здаецца, адчувае, што песня «А дзе жывеш ты?» — пра яго, і спакойна чакае бацькоў на руках то ў бабулі, то ў дырэктара гурта, а па сумяшчальніцтве свайго хроснага бацькі Аляксандра.

А вось народнаму артысту Беларусі Анатолю Ярмоленку даўно няма патрэбы даказваць камусьці якасць сваёй музыкі, таму ён смела пагаджаецца на эксперыменты. Напрыклад, выконвае разам з унукам, Анатолем Ярмоленкам-малодшым, забаўную песню на словы моднага аўтара Цімы Беларускіх «Ва ўсіх навідавоку», дзе... чытае рэп. Але звыклага і любімага Анатоля Іванавіча ў «Песні года Беларусі — 2018» гледачы таксама ўбачаць і пачуюць — з песняй «Сапраўдны беларус». «Мне прыемна, што тут ёсць беларускасць не ў традыцыйным разуменні слова, а ў сучасным гучанні — значыць, да гэтай тэмы, да нашай мовы і культуры ёсць цікавасць у наступнага пакалення», — разважае артыст.

«Дзяўчаты, дзяўчаты, Алейнік ідзе!» — у кампазітара, які сёння выглядае асабліва ўрачыста, ці не кожную пару хвілін просяць зрабіць сумеснае фота альбо даць міні-інтэрв'ю. Такая цікавасць не выпадковая: кампазітар Яўген Алейнік і паэтка Юлія Быкава прэзентуюць на «Песні года» цэлы праект — новы альбом «Куточак Беларусі», прысвечаны малой радзіме. Дзевяць песень з яго прагучалі і на канцэрце — у выкананні Іны Афанасьевай і Юліі Быкавай, Вікторыі Алешкі і Аляксандра Саладухі, Алены Ланской, Анатоля Ярмоленкі, Іскуі Абалян, Машы Жылінай, Андрэя Коласава і Дзяніса Вяршэнкі, а ўсяго ў зборніку 20 музычных кампазіцый. Увогуле, гаворыць Яўген Алейнік, адпраўным пунктам праекта можна назваць 2011 год — калі на міжнародным конкурсе «Еўрабачанне» прагучала песня «I love Belarus» у выкананні Анастасіі Віннікавай. У 2016-м нарадзілася песня «Сінявокая», якую выканалі дуэтам народны і заслужаная — Анатоль Ярмоленка і Вікторыя Алешка, — атрымалася без пафасу, затое душэўна і пранікнёна. Летась на Купаллі ў Александрыі Алена Ланская ўпершыню выканала песню «Куточак Беларусі», эфектны кліп на якую здымаўся цэлы год і быў прадстаўлены толькі гэтай восенню. А потым здарылася праца ў Кітаі, настальгія па Радзіме, і, нібыта пацеркі ў нітцы караляў, новыя песні адна за адной склаліся ў цэлы альбом. «Сёння адбываецца прэм'ера, але сам альбом яшчэ не выйшаў, засталося дарабіць некалькі песень, — дзеляцца аўтары. — Хочацца падзякаваць усім, хто падключыўся да праекта, — а гэта і заслужаныя артысты, і маладыя выканаўцы Анжаліка Пушнова, Оля Сацюк, Руслан Асланаў, Ален Хіт і іншыя, — і з вялізным імпэтам выконваюць лірычныя песні пра сваю малую радзіму, пра тое, што яны адчуваюць да роднай зямлі. І справа ніколькі не ў кан'юнктуры: наколькі мы можам меркаваць, Год малой радзімы насамрэч закрануў ва ўсіх нейкія стрункі ў душы, выклікаў жаданне зрабіць штосьці для родных мясцін». Як плануецца, альбом «Куточак Беларусі» будзе суправаджацца не толькі прыгожымі кліпамі, але і нотамі да кожнай песні, каб іх маглі выконваць усе ахвотныя (напрыклад, толькі партытуру «Сінявокай» папрасілі прысылаць больш як 50 чалавек).

Анатоль ЯРМОЛЕНКА паказаўся публіцы ў розных вобразах.

Пра тое, што песні пра малую радзіму сталі для іх чымсьці значна большым, чым словы і мелодыя, расказалі «Звяздзе» і іншыя ўдзельнікі праекта. «Патрыятызм пачынаецца якраз з гэтага — з любові да пэўнага куточка Беларусі, які ў кожнага свой, — разважае Алена Ланская. — Для мяне гэта, напрыклад, родны Магілёў, дзе я нарадзілася і вырасла, дзе першы раз закахалася і пачала спяваць. І калі мы здымалі ў вёсцы кліп на песню «Куточак Беларусі», — немагчыма перадаць словамі ўсю палітру пачуццяў і эмоцый, якія я перажывала, бо ўсё дзяцінства якраз правяла ў вёсцы і не па чутках ведаю і яе хараство, і яе жыццё, і працу — як капаць бульбу і даіць кароў... Я і сёння стараюся як мага часцей прыязджаць у Магілёў: там засталіся сябры, мой тата і старэйшая сястрычка з пляменніцай і ўсе тыя людзі, якія памятаюць мяне яшчэ маленькай дзяўчынкай».

Для спявачкі Іскуі Абалян пытанне малой радзімы складанае: «Я армянка, але так склалася, што ў Арменіі ні дня не пражыла: нарадзілася ў Кыргызстане, вырасла ў Расіі, а з 19 гадоў жыву ў Беларусі, атрымала прафесію і заваявала свайго слухача ў Магілёве. Напэўна, ён і ёсць пункт адліку, мая любімая малая беларуская радзіма, дзе я стараюся бываць як мага часцей». Што да песні «Мама» з альбома, прысвечанага Году малой радзімы, то Іскуі прызнаецца: практычна кожны раз, калі выконвае яе, не можа стрымаць слёз — настолькі аўтабіяграфічнай, глыбокай і асабістай атрымалася кампазіцыя. «Я ўпэўнена, што песня пра родны дом, пра бацькоў нікога не пакіне абыякавым, — гаворыць Іскуі. — Сёння я ўпершыню адправіла яе сваёй сястры і маме. Доўгі час была цішыня — яны абедзве таксама проста плакалі і не маглі нічога сказаць... Значыць, атрымалася нешта сапраўднае, што ідзе ад сэрца да сэрца».

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.
Фота аўтара і БелТА.

Беларуска — галоўная прыгажуня Еўропы

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Наогул, прадстаўніца нашай краіны задоўга да фіналу ў добрым сэнсе вылучалася сярод 118 сёлетніх канкурсантак. Так, Марыя ўвайшла ў 30 найлепшых на адборачным этапе «Топ-мадэль свету» і ў шасцёрку самых спартыўных удзельніц, а таксама зрабіла моцнае ўражанне ў конкурсе дабрачынных праектаў. А 8 снежня менавіта беларуску ў эфектным нацыянальным уборы рэжысёры фінальнага шоу паставілі адкрываць еўрапейскі блок «Танцаў свету».

Беларуску назвалі першай у спісе топ-30 фіналістак і ёй жа першай з усіх выпала падрабязней расказаць пра сябе і адказваць на пытанні. Але прыгажуня не разгубілася і, павітаўшы шматмільённую аўдыторыю тэлегледачоў на англійскай і кітайскай мовах, асобна дадала: «Прывітанне, Беларусь!» Наогул, у тым, як дзяўчына трымалася на сцэне, усё было да месца: і надзвычай пяшчотная сукенка з пералівамі ад бірузовага да сіняга ад дызайнера Юліі Латушкінай, і адкрытая ўсмешка, і ўпэўненая англійская мова, і трапныя адказы на банальныя, але абавязковыя пытанні інтэлектуальнага раўнда... Словам, калі Беларусь назвалі ў топ-5 фіналістак, гэта было не знянацку, а нарэшце. Што толькі павялічвае наша захапленне Марыяй Васілевіч — дзеючай «Міс Беларусь», а цяпер яшчэ і «Міс свету Еўропа» 2018 года і гонар за яе. Дарэчы, дзяўчына паабяцала, што ніякая занятасць не перашкодзіць ёй працягваць праекты па падтрымцы, сацыяльнай адаптацыі і самарэалізацыі людзей з абмежаванымі магчымасцямі.

Землякі гатовыя былі імчацца ў аэрапорт, сустракаць дзяўчыну з кветкамі і віншаваннямі яшчэ ўчора, але давядзецца крыху пачакаць. Як расказала сама Марыя ў сваім «Інстаграме», хоць яна за гэты месяц бязмежна засумавала па доме,

аднак паводле ўмоў конкурсу ўсе пяцёра фіналістак затрымаюцца ў Кітаі яшчэ на тыдзень і возьмуць удзел у дабрачынных мерапрыемствах.

Вікторыя ЦЕЛЯШУК.
Фота missworld.com.